

Ipse autem seruus dei beatus placidus sedens tunc legebat. Et interrogauit
 quod esset homo ille qui ad pedes eius ceciderat. et quia balbutiens inuocabat ei ma-
 nibus; Antequam modicum superuenerant ibi quam plurimum clerici ab episcopo
 boni homines ex eadem ciuitate. qui uisitacionis gratia conueniant ad eum. Et
 dixit ad eum donatus homo suus. Domine noster honorabilis. scias quia homo ille suus
 et mihi est. qui ex profuerit. qui dicitur; et egreditur. etiam unum eadem
 exinde in terra. et rogat te cum iudicis manuum balbutiens ut mi-
 sereris ei; ad quod dictum etiam est clericis qui aderant et boni homines qui
 superuenerant. ceperunt unanimiter rogare eum pro eo. ut miser-
 eretur ei propter dominum. Quare beatus placidus flexus ad misericordiam surgens.
 modicum intra se pro eo dominum orauit. de hinc conuulsus ad egrotum. et
 imponens manum super caput eius dixit. Domine deus omnipotens qui plasmasti hominem
 de limo terre. et inspirasti in faciem eius spiritum uitae. et dedisti ei dominum
 boni et mali. audi etiam pro me et merita sanctissimi patris nostri benedicti. et omnium
 monachorum qui sub eius magisterio tibi famulantur dignare ad esse nos. et pro nos-
 tris humillimos et peccatores seruos tuos dignare occurrere huic famulo
 tuo. conferendo ei sanctitatem. ut etiam homines et uidentes et audientes dent
 gloriam et magnificentiam nomini tuo scilicet quod est benedictum ante omnia secula. et
 benedicatur uobis et pro infinita secula seculorum. Cumque omnes qui ad erant hec
 uidentes et audientes respondissent amen. illico solutum est unguem lin-
 guae eius. et aperte sunt et sanatae aures eius. et audiens plenissime. lo-
 quabatur. scilicet recte. et omnibus uidentibus et audientibus benedixit et glorificauit
 dominum. Post hec alio memento congruo nauigio. dantes nauulum. et na-
 uem conscendens transiretantesque cesaream sicilie applicuere ad
 urbem. Qui mox ut descendit beatus placidus nauigio cum seru-
 entibus sibi in terra. propropterea gordiano ut requireret in ciuitate de
 quodam bono homine. qui fuerat aliquando magnus amicus et cuncti patris
 sui messalinus nomine qui erat ex urbe roma natus. qui etiam erat in illa
 ciuitate. dicitur. Quo uelociter per iudicium memento. duxit eum ad lit-
 toris. ubi beatus placidus erat. Et ueniens messalinus. uidens eum
 et assimilans faciem eius uulgi culpatri illius. ruit in terra coram
 eo. et osculabatur pedes eius. Et eleuans eum a terra beatus placidus. of-
 culabatur eum et benedixit eum. Et dixit ei messalinus. Domine pro qua
 re tantum fastidium assilisti ut usque ad terram istam uenires. et res-
 pondens beatus placidus notificauit ei omnia pro quare ab abbe